

USNESENÍ

Městský soud v Praze rozhodl v senátě složeném z předsedy Štěpána Výborného a soudců Martina Bobáka a Jana Kratochvíla ve věci

žalobce: **Bc. J.K.**
bytem xxx

proti
žalované: **Digitální a informační agentura**
sídlem Na Vápence 915/14, Praha 3

v řízení o žalobě na ochranu proti nečinnosti žalované, o žádosti žalobce o přiznání osvobození od soudních poplatků,

takto:

- I. Žalobci se nepřiznává osvobození od soudních poplatků.
- II. Soud vyzývá žalobce, aby do 15 dnů od doručení tohoto usnesení zaplatil soudní poplatek za žalobu ve výši 2 000 Kč, v kolcích na připojeném tiskopise, nebo na účet soudu - číslo účtu 3703-2928021/0710 (Česká národní banka), variabilní symbol 1433001724.

Odůvodnění:

- Žalobce se podanou (a nepřiliš srozumitelnou) žalobou domáhá vyslovení nečinnosti žalovaného ve věci jeho žádosti o zrušení a znepřístupnění jím vlastněné datové schránky.
- Žalobce spolu se žalobou požádal o osvobození od soudních poplatků.
- Pro účely posouzení této žádosti soud zaslal žalobci k vyplnění Prohlášení o osobních, majetkových a výdělkových poměrech pro osvobození od soudních poplatků, neboť žádost žalobce obsahovala pouze obecnou informaci o jeho nemajetnosti. Soud stanovil žalobci lhůtu dvou týdnů od doručení výzvy, aby soudu zaslal vyplněné Prohlášení.
- Soud výzvu nejprve zaslal žalobci do jím vlastněné datové schránky. S ohledem na podstatu žalobní argumentace soud následně zaslal výzvu také prostřednictvím držitele poštovní licence. Soud výzvu nezasílal prostřednictvím veřejné datové sítě, neboť žalobce s tímto doručením nevyslovil souhlas, ani o něj požádal (viz § 46 odst. 2 občanského soudního řádu).
- Na tuto výzvu žalobce nikterak nereagoval.
- Při rozhodování o návrhu žalobce na přiznání osvobození od soudních poplatků vycházel soud z § 36 odst. 3 zákona č. 150/2002 Sb., soudního řádu správního, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „s. ř. s.“), podle kterého „účastník, který doloží, že nemá dostatečné prostředky, může být na vlastní žádost usnesením předsedy senátu zčásti osvobozen od soudních poplatků. Přiznat účastníkovi osvobození od soudních poplatků zcela lze pouze výjimečně, jsou-li pro to zvlášť závažné důvody, a toto rozhodnutí musí být odůvodněno. Dospěje-li však soud k závěru, že návrh zjevně nemůže být úspěšný, takovou žádost zamítne. Přiznané

Shodu s prvopisem potvrzuje S. T.

osvobození kdykoliv za řízení odejme, popřípadě i se zpětnou účinností, jestliže se do pravomocného skončení řízení ukáže, že poměry účastníka přiznané osvobození neodůvodňují, popřípadě neodůvodňovaly. Přiznané osvobození se vztahuje i na řízení o kasační stížnosti“.

7. Dle citovaného ustanovení je na žadateli, aby věrohodným způsobem doložil, že nemá dostatečné prostředky (viz např. rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 26. 7. 2006, č. j. 3 Azs 116/2006-150). Povinnost doložit nedostatek prostředků spočívá jednoznačně na účastníkovi řízení. Pokud ji nesplní, soud nezjišťuje výdělkové a majetkové možnosti účastníka z úřední povinnosti (rozsudky ze dne 8. 7. 2011, č. j. 3 Ads 80/2011-122, nebo ze dne 25. 1. 2005, č. j. 7 Azs 343/2004-50, č. 537/2005 Sb. NSS). Nevěrohodnost nebo neúplnost tvrzení účastníka ohledně existence předpokladů pro osvobození od soudních poplatků vylučuje vyhovění žádosti (např. rozsudek ze dne 26. 8. 2009, č. j. 1 As 39/2009-88, č. 1962/2010 Sb. NSS).
8. V posuzované věci tedy žalobce stíhala povinnost náležitě a konkrétně doložit vlastní majetkové a výdělkové poměry. Tuto povinnost jednoznačně nesplnil, neboť soudu nedoložil vyplněné prohlášení o osobních, majetkových a výdělkových poměrech, ačkoli k tomu byl soudem vyzván, a ani jinak nedoložil své majetkové poměry. V žádosti o osvobození od soudních poplatků se omezil na pouhé obecné konstatování své nemajetnosti.
9. Jelikož tedy žalobce nedoložil, že nemá dostatečné prostředky, soud žalobcovu žádost o přiznání osvobození od soudních poplatků podle § 36 odst. 3 věta druhá s. ř. s. zamítl.
10. Výrokem II. soud žalobce vyzval k zaplacení soudního poplatku v zákonné výši (položka 18 bod 2 písm. d) Sazebníku poplatků, který tvoří přílohu k zákonu č. 549/1991 Sb. o soudních poplatcích).

Poučení:

I. Proti výroku I tohoto usnesení lze podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení, a to u Nejvyššího správního soudu.

II. Proti výroku II nejsou odvolání ani kasační stížnost přípustné (§ 14 zákona č. 549/1991 Sb.). Proti tomuto výroku lze podat námitky do 15 dní ode dne doručení jeho písemného vyhotovení, a to k Městskému soudu V Praze – pracoviště Slezská. V námitkách nelze uplatnit nové skutečnosti nebo důkazy. O námitkách rozhodne předseda senátu, který rozhodnutí vydané vyšším soudním úředníkem bez jednání potvrdí nebo změní.

III. Nebude-li soudní poplatek dle výroku II ve stanovené lhůtě zaplacen, soud řízení zastaví. K zaplacení poplatku po marném uplynutí lhůty se nepřihlíží (§ 9 odst. 1 zákona č. 549/1991 Sb.). Soud však řízení nezastaví, je-li tu nebezpečí z prodlení, v jehož důsledku by poplatník mohl vzniknout újma, jestliže poplatník ve stanovené lhůtě sdělí soudu okolnosti, které toto nebezpečí osvědčují, a doloží, že bez své viny nemohl soudní poplatek dosud zaplatit.

Praha 19. června 2024

JUDr. PhDr. Štěpán Výborný, Ph.D., v. r.
předseda senátu

Shodu s prvopisem potvrzuje S. T.